

LĀTVAS

No. 19. Metai X

Gegužēs-May 3, 1930

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

II. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

E v a n g e l i j a

JO. 10, 11—16.

ANUO metu Jėzus tarė parisiejamams: Aš gerasis ganytojas. Gerasis ganytojas duoda savo gyvybę už savo avis. Samdininkas, kurs ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs ateinantį vilką, palieka avis ir bėga; vilkas pagauna ir išvaiko avis. Samdininkas bėga, nes jis samdininkas, ir jam nerūpi avys. Aš gerasis ganytojas; aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane, taip kaip pažįsta mane Tėvas ir aš pažįstu Tėvą. Todėl aš guldau savo gyvybę už savo avis. Aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos avidės; man reikia ir jos atvesti; jos klausys mano balso, ir taip bus viena avidė

L e k c i j a .

I PETRO 2, 21—25.

BRANGIAUSIEJI: Kristus kentėjo už mus, palikdamas jums pavyzdį, kad sekiojumėte jo pėdomis. Jis nepadarė nuodėmės, ir nerasta vyliaus jo burnoje; kuomet jam piktžodžiavo, jis nepiktžodžiavo; kuomet kentėjo, negrasė, bet pasidavė tam, kurs teisė jį neteisiam; jis pats savo kūne nešė mūsų nuodėmės į medį, kad mes, numirę nuodėmėms, būtumėm gyvi teisybei; jo randais jūs esate pagydyti. Nes jūs buvote kaip klaidžiojančios avys; bet dabar sugrįžote prie jūsų sielų Ganytojo ir Vyskupo.

ir vienas ganytojas.

DIEVO VALIAI ATSIDUODANT.

VIEŠPATIE, neišmanau ko prašyti, — Tu žinai mano reikalus. Tu mane myli labiau, negu aš galiu Tave mylėti. O Tėve, duok man tai, ko aš neišmanau ir nemoku Tave prašyti.

Viešpatie, neprašau Tave nei kryžių, nei suraminimų. Tu matai mano reikalus aiškiau, negu aš; elgkis su manim taip,

kaip Tau, Dieve, patinka. Statyk, ar griauk; gydyk, ar žaisk, — aš garbinu Tavo valią, nors jos ir nesuprantu. Atsiduodu Tau pilnai, daryk su manim, kas Tau, Dieve, patinka. Aš neturiu kito troškimo ir noro vien tą, kad įvykinus Tavo valią. Išmokyk mane melstis. Bet ir Tu, o Jėzau, melsk manyje ir už mane. Amen.

Šv. P. Marija Ir Lietuviai.

“Marija, Marija! Skaisčiausia Ielija!
Tu švieti aukštai ant dangaus!
Palengvink vergiją, pagelbėk žmonijai!
Išgelbėk nuo priešo baisaus.”

—o—
Buvo laikai — buvo Lietuvoje vergija. Lietuviai ėjo baudžiamą. Skaudus ji buvo jungas — vergija. Nekartą pono užvaizda aižė skaudžiu šikšniniu lietuvio baudžiauninko nugarą. Skausmas, pažeminimas pavargimas lydėjo lietuvi. Nebuvo kam pasiskųsti. Jis tik galėjo nuoširdžioje giesmėje skųstis Marijai “Palengvink vergiją, pagelbėk žmonijai.”

Marija išklaušė. Baudžiamos vergija pranyko. Sutrupėjo josios retėžiai. Lietuvis pakėlė galvą. Jis atsikvėpė liuosai. Jis pats jau “ponas” savo sodyboje. Jis dirba savo žemelę. Ponas negali jam įsakyti — “Mesk savo darbą. Eik dirbti dvaran.”

Ne. Jau tie skaudūs laikai praėjo. Apie juos tik seneliai pasakoja.

Lietuviai liوسي, bet Lietuva pavergta. Ruso jungas slėgia. Dvigalvis erelis savo aštriais ilgais nagais laiko sužnybę Lietuvos širdį. Jis nori su ja baigti darbą. Jis daro, kad pranyktų Lietuvos vardas. Lietuvių kalbą stelbia. Ją varžo. Nenori, kad skambėtų viešose vietose. Nenori, kad ji prabiltų per spaudą. Ją užgniaučia. Net mels-tis trukdo toje kalboje.

Brangioji tikyba — Dievo dovana ir ta vergiama. “Lietuvi katalike, mesk savo tikyba, kurią išpažino tėvai, tėvų tėvai ir protėviai.”

Lietuvis sukando dantis, užgniaučė savo širdį. “Ne, nelabas, ruse, nei kalbos, nei tikybos man neatimsi” sau manė lietuvis. Jis vėl iš gilumos širdies sušuko:

“Marija, Marija! Skaisčiausia Ielija!
Dangaus karaliene šviesi!
Užstok prieš Aukščiausį tu žmogų men-
kiausį,

Nes viską pas Dievą gali!
Marija išklaušė. Ruso jungas nukrito. Lietuvis ir Lietuva laisvi.

—o—
“Lietuva — Marijos Žemė,” kaip paminėjo savo rašte Šv. Tėvas, Pijus XI. Teisybė. Taip yra.

Lietuvoje nerasi bažnyčios, kurioje nebūtų Marijai altoriaus. O kaip gražiai Jos šventės švenčiamos.

Lietuvoje, jei namuose auga, nors viena mergina, ten yra gėlių darželis. Ir kiek ten gražiausių gėlių! Gražiausios jų buvo skiriamos Marijai.

Prie Marijos altoriaus, prie Jos paveiklo, stovylos — puikiausios gėlės, turtingi vainikai.

Kiekvieno lietuvio kataliko name žymi vieta paskirta Marijos paveiklui.

O kiek Marijai sudėstyta giesmių. Kokios jos gražios, nuoširdžios! Kiek ten gražiausių Jai palyginimų, titulų, vardų. Kaip lietuviai mėgo ir mėgsta jas giedoti.

Suskambėjo Marijai giesmė ir iš visos žmonių minios krūtinės nubangavo jos aidai, lyg griaustinio dundėjimas.

Žmonės gieda ir nori. Rodos, kad kas kutena jų širdis vis labiau, vis nuoširdžiau šauktis Marijos.

—o—
Lietuvis neapsiriko besišaukdamas Marijos. Jis buvo išklaustas. Jis neprivalo sustoti šaukiąsis Marijos. Jis neprivalo sustoti buvęs Jos mylimu vaikiu. Vardas Marijos privalo jam būti maloni saldymbė, pagalba, varguose parama.

Angelų Karaliene, melski už mus!

Pamokslų Klausymas.

Vertė K. Zajančkauskas, M. I. C.

Nevisiems pamokslų klausyti yra griežta pareiga. Klausyti Dievo žodžio griežta prasme reikia tada,

1. kada neturima reikalingiausių žinių apie katalikiškąjį gyvenimą,

2. kada norima pamokinti kitus: ar tai netikinčius, ar tai atšalėlius ar tai nupuolusius doroj.

1. Kokius tikėjimo dalykus turi žinoti kiekvienas katalikas.

Dieviškojo mokslo aiškintojai sako, kad kiekvienas katalikas turi aiškiai žinoti ir mokėti:

a) Apaštalų Tikybos Išpažinimą (Tikiu į Dievą Tėvą), kuriame trumpai yra sutrauktos visos tikėjimo tiesos;

b) Dešimtį Dievo įsakymų ir penkis Bažnyčios įsakymus, nes, šių nežinant, neįmanomas yra katalikiškas gyvenimas. Tiesa, nereikalaujama šiuos įsakymus žinoti su visomis smulkmenomis, nepaprastai aiškiai, bet pakankamai žinoti pagrindinius dalykus ir kaip tie įsakymai saisto.

c) Tėve mūsų;

d) Šv. Sakramentus: Krikšto, Atgailos ir Švenčiausiąjį Sakramentą. Čia reikia žinoti Sakramentų esmę ir ko reikia, kad jais vertai naudotumės. Apie likusiuosius sakramentus reikia tiek žinoti, kada jie yra teikiami ir kaip prie jų prisiruošti.

Šias tiesas ir įsakymus, ypač pagrindinius dalykus, turi žinoti ir suprasti kiekvienas katalikas, o tai visai nesunku. Be abejo, ne visi lygiai gali suprasti: didesnio supratimo iš inteligentų, negu iš bemokslių. Tačiau kiekvieno pareiga yra, kiek pajėgiama, apie tikėjimo dalykus kuo daugiausiai žinoti. Kam to supratimo stoka, tas ir turi klausyti pamokslų, skaityti tikiybinio

turinio knygas arba laikraščius. Šiais laikais žmonės tikėjimo dalykuose yra nepaprastai apsileidę. Gerai, jei ką nors pamena iš vaikystės dienų, o paskui visai nebesirūpina. Tuo tarpu tenka susidurti su įvairiausio nusistatymo žmonėmis, kurie mėgsta pajuokti katalikų reikalus.

2. Tokiems tat žmonėms, kurie dažnai susitinka su kitatikiais ir atšalūsiais, pamokslų būtinai reikia klausyti. Kaip ugnis nekurstoma gęsta, taip ir tikėjimas negaivinamas silpnėja. Kieno širdij nėra veiklaus ir gyvo tikėjimo ugnelės, netik kitų nesutvirtins tikėjime ir gerame, bet, priešingai, prisidės prie savo artimo nupuolimo. Pagaliau pamokslų reikia klausyti, kad nepapiktintume kitų asmenų, ypač jaunuolių.

Šv. Tomas Akviniėtis ir, 15 šimtmečių prieš jį, didžiausias senajo pagoniškojo pasaulio filosofas, Aristotelis, yra pasakę: "Kur kas vertingiau yra menčiau žinoti apie aukščiausiuosius dalykus, negu gerai ir suprantamai apie žemiškuosius." Klausymas dieviškojo žodžio praturtina mūsų pažinimą aukščiausiomis ir drauge svarbiausiomis žiniomis, kurios žmogui yra būtinai žinotinos. Žemiškųjų dalykų mokslas, tiesa, daug gero padarė ir patarnavo mūsų laikinajam gyvenimui, bet kokia nauda iš tų mokslų mirties valandoj, ką jie duoda mūsų amžinybei? Tokie klausimai, kaip, pomirtinis gyvenimas, kiekvienam yra svarbūs ir negali jais nesirūpinti. Kas nemėgsta klausyti pamokslų, apie to žmogaus sielos išganymą tenka paabėjoti. Tokiam patartina prisiminti šie Kristaus žodžiai: "Kas yra iš Dievo, tas klauso Dievo žodžių, Jūs todėl neklausote, kad neesate iš Dievo." (Jono 8, 47).

Mūsų Išmintis.

Rašo: *Dievmedis.*

(Kaikurios mintys paimtos iš kun. D. Chisholm ir Frater s. Teresae).

Žmogui augant, pradeda pletotis jo protas ir mąstyti apie tai, ką aplink save mato, ir girdi. Nuo tėvų ir mokytojų iš mokome kalbėti, skaityti, rašyti, o turi progos išmokti aukštesnių mokslų, įvairių darbų, amatų ir jais palengvinti savo gyvenimą.

Be šių yra vienas dalykas labai reikalingas ir naudingas, tai yra, pažinti Dievą, išminties šaltinį. Gerai žinote, kad Dievas viską padarė, viską gali ir viską žino. Jei mes Dievą pažįsime ir žinosime ką Dievas mums padarė ir ką Dievas nori, kad mes darytume, tada būsime išmintingi. Dievas yra išmintis, kas išmintį žino, tas yra išmintingas. Pirmi katekizmo žodžiai nurodo, jog Dievas mus sutvėrė. Ir dėl to Jisai yra mūsų Tėvas. Ir tu esi Jo vaikelis. Ar tai nedžiaugsmas turėti tokį galingą Tėvą!

Šventoji Domicelė dar mažutė būdama dažnai verkdamo. Žmonės manydavo, kad ji esanti nelaiminga. Jos ašaros būdavo ne liudėsio, bet džiaugsmo. Ji verkė iš džiaugsmo, prisimindama savo gerąjį Dangiškąjį Tėvą, kuris tiek daug gero padarė, ją sutverdamas. Dažnai ji savo maldoje kartodavo: „Viešpatie, ne iš prievartos Tu sutvėrei mane, bet iš meilės, ir didelėmis malonėmis apdovanojai. Neapsakomas Tavo gerumas, kad Tu pažvelgei į žemės dulkę.“

Vieną kartą kunigas aplankė ją ir, kaip paprastai, rado apsiašarojusią, beskaitant knygą. — Delko tu verki gerą knygą skaitydama? — paklausė kunigas. — Dvasiškas Tėve, kam klausiate? — atsakė mergaitė: — Ar gali kas būti gražesnio, saldesnio, ir malonesnio kaip vardas mano brangiausio dangiškojo Tėvo?

Kiekvieną kartą Jo vardą ištarus ar perskaičius užsidega mano širdyje tikra Dievo meilė. Nes Jis sutvėrė mane ir dėl to aš esu Jo duktė ir aš žinau, kad jis mane myli, nors ir menka ir neverta esu. Aš tą mintį visados turiu savo širdyje. Tos mintys man suteikė be galo didį džiaugsmą ir tos ašaros, kurios dažnai pasirodo, yra tai džiaugsmo ašaros.

Tu esi Dievo vaikelis, kaip toji šventoji, atsimink, jog Dievas ir tave pasirinko ir myli. Ištiesų, jei tu mylėsi Jį, tavo širdis visados bus pilna džiaugsmo ir norėsi viską Dievui gerai daryti.

Suprask ir mylėk.

Kartais Lietuvoje būna labai šaltos žiemos. Be kailinių, ar šiaip šiltų drabužių negalima eiti laukan.

Vieną šventadienį trys vaikučiai išėjo į katekizmo pamokas. Neturtingi būdami, neturėjo šiltų drapanų ir dėl to pradėjo juos kankinti šaltis. Jo vyresnioji sesutė suprato, kad jis jau šalčio negali pakęsti, atsigrižusi tarė: — Broleli, geriau grįšk namo, nes gali sušalti. Dievas neužsirūstins, jei ši kartą apleisi katekizmo pamoką, nes gali sušalti. — Bet vaikutis atsakė: — Ne, ne, aš eisiu kartu. Tiesa, mano kojos jau baigia šalti, bet aš noriu eiti mokyklon, kad geriau galėčiau pažinti Dievą ir kelią į dangų, nes kitaip negalėsiu Dievą mylėti, jei Jo gerai nepažįsiu. —

Londone vienas ponas nuėjo su savo vaikučiu Albertu į parodą. Vaikutis iš įvairių įvairiausių daiktų su nepaprastu žingeidumu stebėjosi ir norėjo žinoti kokiam tikslui tie visi padaryti daiktai. Tėvas aiškino, kiek galėjo suprasti, kiekvieną daiktą kad tokiam ir tokiam tikslui padarytas. Tada vaikutis pamatė, kad kiekvienas savam tikslui buvo padarytas.

Apėję viską, tėvas tarė: — Brangus mano vaikuti, tu matai, kad kiekvienas daktas padarytas su tikslu. Dievas irgi tave sutvėrė su tikslu, — kad pažintumei Dievą, mylėtumei Jį ir Jam tarnautumei. — Taip tėve, ir katekizmas taip sako. Dievas sutvėrė, kad Jį p a ž i n č i a u, mylėčiau ir Jam tarnaučiau ir kad po mirties su Dievu amžinoje laimėje gyvenčiau. — Tėvas jam atsakė: — Mano vaikuti, jei tą, ką man pasakei, visados turėsi savo mintyje ir stengsies vis daugiau ir daugiau išmolti apie Dangiškąjį Tėvą, tai atrasi tikrąją laimę.

Vienas misijonierius man papasakojo tokį atsitikimą. — Aš buvau nusiųstas į Ameriką indijonų mokyti. Nuo mano mi-

sijų koplytėlės gyveno už septynių mailių viena indijonų šeimyna. Iš šios šeimos kas rytą per šešis mėnesius atėdavo du vaikučiai katekizmo mokyti. Vieną šaltą rytą atėjęs radau jau juos belaukiančius. Tada tariau jiems, kad galėję neiti į pamoką tokiame šlapiame ir šaltame ore. Bet jie atsakė, kad ir daugiau šalčio reiktų kentėti, bet nenorį apleisti vienos pamokos, nes norį išmolti daugiau apie Dievą.

Daug žmonių del menkos priežasties, ar visai be priežasties nenori klausyti Dievo žodžio ir kitokių pamokinių. O kaip daug tokių, kurie klausosi, bet paklausti apie ką buvo pasakojama, visai nežino apie ką buvo pasakojama.

MALDA LAIMINGOS MIRTIES.

O Marija! atmint mane toje valandoje, kada mano siela skirsis su tuo visu, kas žemiška ir kada stosiu savo teisėjo akyvaizdoje; būk man tada Motina ir galinga užtarėja, papildydama Jėzaus nuopelnais tai, ko man trūks Dievo svarstyklėse.

O Šv. Juozapai, mano galingas Tėve! Tu, kuris saldžioj ramybėje atidavei savo sielą dangiškajam Tėvui Jėzaus ir Marijos globoje, prašau, atmint mane toje taip sunkioje valandoje ir būk man tėvu tada, kada pasaulis, it šešelis išnyks iš akių, išaušus amžinybės aušrai. Amen.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Taša).

Išganytojas mokina šalintis tuščios garbės, o būti nuolankiais: „Žiūrėkite, kad savo teisybės nedarytumėte žmonių akyvaizdoje, idant jų būtumėte matomi; kitaip jūs neturėsite užmokesnio pas savo Tėvą, kurs yra danguje.

Taigi, duodamas išmaldos, netrimtuok ties savim trimitu, kaip kad veidmainiai daro sinagogoje ir gatvėse, kad būtų žmonių gerbiama. Ištikrųjų, sakau jums, jie atsiėmė savo užmokesnį. Tau gi duodant išmaldos, tegul tavo kairioji nežino, ką tavo dešinioji daro, kad tavo išmalda būtų slaptoje, ir tavo Tėvas, kurs mato slaptoje, tau atsilygins.

Ir kad meldžiatės, nebūkite kaip veidmainiai, kurie mėgsta melstis stovėdami sinagogose ir gatvių kampuose, kad būtų žmonių matomi. Ištikrųjų, sakau jums, jie atsiėmė savo užmokesnį” (Mat. 6, 1-5).

Kas nori už gerus darbus gauti gausų atlyginimą pas Dievą, tas privalo neieškoti žmonių garbės, Dievas geriausiai žino visus mūsų darbus, mūsų sielos veiksmus ir intencijas. Jis gausiai žada atsilyginti. „Aš neieškau savo garbės; yra kas jos ieško ir teisia,” sako Išganytojas: „Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums, jei kas laikys mano žodžius, tas nematys mirties per amžius... Jei aš pats save garbinu, manó garbė niekai. Yra mano Tėvas, kurs mane garbina, apie kurį jūs sakote, kad jis esąs jūsų Dievas” (Jon. 8, 50-54).

Šv. Povilas apaštalas ragina Kolosiečius ir visus krikščionis. „pamėgkite tai, kas yra aukščiau, ne kas žemėje. Nes jūs esate numirę, ir jūsų gyvenimas yra paslėptas su Kristumi Dievuje. Kuomet pasirodys Kristus, jūsų gyvybė, tuomet ir jūs pasirodysite draug su juo garbėje... apsilvirkite jį, kaip Dievo išrinktieji, šventieji ir mylimieji, širdingu gailestingumu, maloningumu, nuolankumu, kuklumu ir kantrumu.” (Kol. 3, 2-4, 12). „Taigi, ar

valgote, ar geriate, ar ką kita darote, visa darykite Dievo garbei.” (1 Kor. 10, 31).

Tuščioji garbė neduoda nei kokios naudos, net priešingai, — gerus mūsų darbus nenaujingais padaro. Žmonių garbė veikia it svainantieji dūmai, bet ji greit pranyksta, it dūmai, be naudos: „ištikrųjų, sakau jums, jie atsiėmė savo užmokesnį.” Jeigu savo gerais darbais ieškai sau, o ne Dievui garbės, gal jos ir įgysi pas pataikaujančius tau žmones, bet ką-gi padės tau toji garbė Dievo teisme?

Priešingieji ydai veiksmai. Visa, kas buvo nurodyta kaip kovoti su puikybe, tinka ir čia. Be to, 1. Nekalbėk apie save nei gerai, nei blogai, “nes burna kalba iš širdies gausumo” (Luk. 6, 45). Kas moka pastebėti kitų kalbos apie save turį, greitai pamato visą jų menkumą.

2. Saugokis nepaprastumų, ypatingumų tiek savo išoriniame užsilaikyme, tiek savo rūbuos, kalboj, eisenoje ir t.t. Kitų dėmesį norėdamas į save atkreipti, stiprini vien savo garbės troškimą.

3. Papraski dažnai atnaujinti kilnesnę intenciją, kurios delei tą gerą veiksmą darai. „Visa darykite Dievo garbei” (1 Kor. 10, 31), sako apaštalas. Visus, tad, savo darbus paveskime didesnei Dievo garbei.

4. Neužsiimk tuščios garbės mintimis. Ne del žmonių pagarbos imiesi gero veiksmo, ne del žmonių garbės jį paliausi.

5. Tikrai bijok, kad Dievas neatlygintų tau už gerus darbus žmogiškąją pagarbą, kuri neturi nei kokios amženybėje vertės; arba kad V. Dievas neatitrauktų nuo tavęs tas malones, kuriomis tu žibi žmonių akyvaizdoje ir esi jų gerbiamas. Dėkok V. Dievui už gautas malones, būk nuolankus, žinodamas, jog „Dievas priešinas puikiems, nuolankiems gi duoda malonės” (1 Petr. 5, 5).

24. Godumas.

Kas yra godumas? Godumas yra per didelis noras — pamėgimas turėti tur-

tų; netvarkinga turtų meilė. „Jūsų elgesys tebūnie be godumo, jums pasitenkinant tuo, ką turite,“ sako Apaštalas (Žyd. 13, 5). Būtinai reikalingų dalykų įsigyjimas, noras juos turėti teisėtu būdu, kad su jų pagalba lengviau siekus galutinio tikslo, nėra godumas; jis bus, jei geidžia žmogus turtų per daug juos pamėgęs, arba net artimui skriaudą darydamas.

Godumas yra nuodėmė prieš septintąjį ir dešimtąjį Dievo įsakymą, o jeigu jisai įsiskverbia Dievui pasišventusio asmens širdin, — sudaro nusikaltimų prieš neturto įžadą ir dorybę. „Nevogk ir negeisk nei vieno daikto, kuris yra tavo artimo.“

Godus žmogus nepasotinamas pinigais; jo visos mintys pakreiptos į tai, kaip daugiau įsigijus žemės turtų. Tie rūpesčiai, įsigyto turto pamėgimas ir džiaugimasis juo visai nuslopiną Dievo žodį godaus žmogaus sieloje.

Godumo yda yra dvasinė yda, nes dvasia džiaugiasi įgautais turtais. Nesuvaldomas turtų pamėgimas teikia sielai daug nuostolių, dažnai net įtraukia ją į mirtinias nuodėmes.

Kaip pasireiškia godumas? Jisai pasireiškia įvairiomis ydomis ir nuodėmėmis. Godus nesitenkina tais turtais, kuriuos turi, bet rūpinasi vis naujų įsigyti, jais džiaugtis. Štai iš godumo įpaeinančios ydos: 1. Išdavystė. Judas Iskarijotas nenumalšino savo godumo ir tapo išdavikas. 2. Suktybė. 3. Prigavimas. 4. Melagystės. 5. Melagingos prisiegos. 6. Didis susirūpinimas turtais. 7. Plėšimai ir 8. Negailingumas arba širdies kietumas: nors daug turi, bet vargstančiam nenori pagelbėti. Iš godumo einančios ydos ir nuodėmės yra visiems bendros. Pamaldžiose sielose ši nemaloni yda pasireiškia kiek skirtingu būdu. Jose įsivyrąja dažnai: 1. Neprotingas taupumas, pav. valgyje, rūbuose, kad daugiau pinigų atliktų nebūtiniems reikalams. 2. Ginčai apie atsilyginimą už įvairius patarnavimus. 3. Panaudojimas sunkios artimo būklės, k. a. vargšų, darbininkų, kaimiečių, ir jų vertimas pigiau, negu teisinga,

parduoti savo daiktus, ar darbus atlikti. 4. Džiaugsmas brangenybėmis, k. a. minkštu, brangių guoliu, pinigais, šventais pamaldumo daiktais, nepaprastais, nebūtiniais. 5. Per didelis susirūpinimas medžiaginiais daiktais, jų ieškant, įsigyjant, užlaikant. 6. Skaudūs ir negailingai vargšams.

Godumas yra nuodėmė ir iš jos kyla visas spiečius kitų nuodėmių. Tasai nuodėmių šaltinis atplėšia žmogaus sielą nuo aukščiausiojo tikslo, o panardina turtų neprotingame pamėgime, dažnai su žymia skriauda artimui. „Ar jūs nežinote, kad neteisingieji nepaveldės dangaus karalystės? Neklyskitel!... nei vagys, nei godūs, nei girtuokliai, nei... plėšikai nepaveldės dangaus karalystės“ (I Kor. 6. 9-10). „Nes žinokite ir supraskite, kad nei vienas... gobšas... neturi Kristaus ir Dievo karalystėje tėvaūnystės“ (Efez. 5, 5). Kuomet godus neteisėtu būdu ima ir laiko svetimą turtą, — nusikalsta sunkiai prieš teisybę, k. a.: plėšdamas, vogdamas ir t.t. Sunkus nusikaltimas yra ir tada, kada žmogus taip pamėgsta turtus, kad jų dėlei nusikalsta prieš Dievo ir artimo meilę. Bet jeigu tasai turtų netvarkus pamėgimas neužvaldo tiek žmogaus širdį, kad dėl jų drįstų nusikalsti Dievui ir artimui, — šiuo atveju godumas yra atleidžiamoji nuodėmė. (pal. S. T. 2. 2. q. 118, a. 4.)

Reikia saugotis godumo. Jeigu norime būti ištikimi Kristaus mokiniai, privalome vengti visų nuodėmių ir savo širdies neatiduoti turtams. Išganytojas pasakė: „kiekvienas jūsų, kurs neišsižada viso, ką turi, negali būti mano mokytinis“ (Luk. 14, 33). „Deja jums turtingieji, nes jūs jau turite savo paguodą“ (Luk. 6, 24) „Nes tie, kurie nori pralobti, įpuola į pagundą ir į velnio žabangus, į daugelį nenaudingų ir žalingų pagėdimų, paskandinančių žmones į prapultį ir į žuvimą. Nes visų piktumų šaknis yra godulystė. Kai kurie jai pasidavę nuklydo nuo tikėjimo ir įsipainiojo į daugelį skausmų.“ (1 Tim. 6, 9-10).

Teresė Niumaniūtė.

(Stigmatizuota Mergelė).

(Tąsa).

“Aš pasiryžau nesileisti, kad reginys padarytų į mane įtakos. Aš atėjau pamatyti, ne jausti. Įeinu. Matau. Nežiūrint savo stipriausio pasiryžimo, aš jaučiu begalinę užuojautą — ir galutinai, stebėjimosi. Aš niekuomet nebūčiau tikėjęs, kad čia tokie dalykai įvyksta, jei aš pats nebūčiau to matęs savo akimis — kaimietė mergina yra gyva liudininke Kristaus Kančios. Taip gyvas, stiprus ir karštas yra jos regėjimas, kad kraujas teka ilgomis srovėmis iš jos akių per veidus. Jos šono ir galvos žaizdų kraujas persisunkė per jos drabužį ir galvos skarą. Kas dėl jos akių — niekuomet aš nemačiau tokių akių pas histerikę arba pamišėlę. Raudonos, raudonos, raudonos ašaros, kraujo perlai, riedi jos veidais...

Ji verkia kruvinomis ašaromis. Jos ištiestose rankose, baltose kaip šlapio kaulas, matomos dvi raudonos žaizdos — vinių žymės Atpirkėjo rankose... Aš ją lankysiu dar du kartu šiandien... Rytoj, ar dieną vėliau aš ieškosiu išaiškinimų. Šiandien aš užimsiu savo vietą susieiliavusių minių gale ir lauksiu savo eilės ją pamatyti.”

Kitą dieną Dr. V. Weisl visą įvykį priskiria begalinei valios galiai. Dr. V. Weisl sako: “Aš atsisakau nuo dviejų formų perkratinėjime Konnersreuth'o įvykių. Pirmiausia nuo tos, kuri juos priskiria tiksliai apgavystei ir melams; antra, kuri priskiria histerijai.

Aš netikiu, kad čia būtų kokia nors apgavystė ar histerija. Savo nuomonę remiu ne tik faktu, kad mergina darė į mane geriausią įspūdį — nors čia ga-

lėjau klysti — bet taip pat, ir itin, kad ji buvo sekama katalikų dvasiškijos. Šiuose dalykuose Katalikų Bažnyčia yra labai lėta įtikėti ir yra aštri sprendime... Histerija čia nieko neišaiškina..”

Dar viena aplinkybė labai daug kalba už Konnersreuth'o įvykių tikrumą. Nei ji, nei jos tėvai, nei parapijos klebonas neima jokių aukų, pinigų nuo atsilankančių. Viena kartą paštu jai prisiūsta šiek tiek pinigų. Ji atidavė juos visus bažnyčiai.

Judamųjų paveikslų kompanija jai siulė milijoną dolerių, jei ji sutiktų pasiduoti nuėmimui fotografijų. Ji nesutiko. Kas susitiko su Terese, tas įsitikino, kad ji dievobaiminga ir tiesakalbė. Prikaišiojimas jai apgavystės yra didžiausias jai įžeidimas.

Trečiasis bandytas išaiškinimas, būk Teresė yra hipnotizuojama. Gudrus hipnotizuotojas gali į savo auką paveikti taip, kad ant jos pasirodys rausvi plėtmai. Bet tokis hipnotizavimo būdas yra didžiausia retenybė ir įvyksta ant hipnotizmo aukos kuomet ji yra mesmeriniame miege.

Nieko panašaus negali pritaikinti prie Teresės. Kas galėtų Teresę per dienų dienas laikyti užhipnotizuotą? Klebonas ir tėvai tokį dalyką tuojaus prašalintų. Jie pelno iš to neima. Priešingai, turi daug vargo — tėvai ligonį, vietoje darbininkės, klebonas galybes lankytojų, klausinėtojų ir kitokių būdų.

Visi Konnersreuth'o lankytojai ir gali paliudyti, kad Teresė nesiduoda niekeno įtakai. Ji kleboną nors labai gerbia, bet įvairiuose dalykuose, kurie liečia jos regėjimus, ji nesutinka su klebono nuomonėmis.

Įsikalbėjimas yra ketvirtasis išaiš-

kinimo būdas. Prityrimas rodo, kad įsivaizdavimas ligos gali iškelti tos ligos žymes. Tokių atsitikimų būta. Bet tokios ligos greitai pranyksta, kaip tik įsikalbėjęs sau ligą asmuo pastebi, kad jam niekas neužjaučia. Tuomet labai greitai pasveiksta. Aš pats turėjau savo gyvenime tokį atsitikimą. Nekuri moteris buvo paliegus ilgus metus ir neapleido lovos. Ji jautė, kad visas jos kūnas apimtas ligos, o daktarai negalėjo jos organizme surasti kokių nors trukumų. Ji turėjo sau didžiausio patenkinimo būti ligone—kentėtoja. Ji išsimeldė, ir kunigas kasdien ilgą kelionę atlikinėjo, atnešdamas jai Komuniją. Praėjo keli metai. Atsitiko, kad klebonai susimainė. Naujasis pradėjo tyrinėti ilgonės dvasią ir būdą. Įsitikinęs pilnai, kad ligonė yra sveika, jis jai švelniai, bet tvirtai pasakė: “Moteriške! Tu esi visiškai sveika.” Ryto atsikelk ir ateik bažnyčion priimti šv. Komuniją.” To užteko. Ryte ji atsikėlė ir nuėjo bažnyčion. Greitai ji ėmėsi savo kasdieninio darbo.

Kartais sielos, rodos, jau tolokai nužengusios susitelkusiame gyvenime panašios vaikams, kurie verkia jau praėjusio dalyko. Jos turi jau įprotį skųstis. Palengva kartais nejučiomis įgauna malonumo del artimų užuojautos. Del tokio geismo panašios sielos apleidžia nekartą svarbias dorybes, kurios jau puošė jų gyvenimą. Išmintingumas ir tvirtumas gali pagydyti tokias sielas.

Įsikalbėjimas daro labai didelę įtaką į žmogaus gyvenimą ir jis primetamas Teresei. Bet iki šiol nesurasta atsitikimų, kad gyvas svarstymas Kristaus žaizdų savo mintyje būtų kam-nėkam padaręs stigmatas. Daug šventųjų, vyrų ir moteriškų, turėjo ypatingą pamaldumą į Kristaus Kančią, itin į Jo Penkias Žaizdas, ir nuosakiai padarė

ją savo gyvo ir gilaus apmąstymo dalyku. Daug privilegijuotų sielų, gavo regėjimų ir dvasios pagavimų dovaną. Vienok jie negavo Kristaus žaizdų antspaudu arba stigmatų. Priešingai, negalima tvirtinti, kad stigmatų gavimas būtų visuomet sekęs gilų Kristaus Žaizdų apmąstymą.

Histerija bandoma taikinti prie Teresės. Mokslininkų supratimas apie histeriją labai nevienodas. Čia pavyzdžiu ją paaiškinsiui.

Histerija sergas ligonis tos ligos sau nepripažįsta ir didžiuojasi ja. Tokis asmuo darbo nenori ir jo nekenčia; jis nori, kad visi jį matytų; jis nori sirgti.

Bet kas tyrinėja Teresę Niumaniūtę, ar galėjo arba ar gali tas žymes taikinti prie jos? Ji buvo labai didelė darbininkė pirma apsirgimo. Dabar sirgdama, ji sąžiningai dirba, ką tik pajėgia, pildo savo pareigas. Ji labai nenori to, kad ją lankytų, apie ją daug kalbėtų ar rašytų. Šios ypatybės rodo, kad Teresėje nėra nei kiek histerijos. Daleiskime, kad ta kentėjimų auka yra histerikė, tai ar tai gali išaiškinti jos stigmatas. Histerikių, itin iš moterų, yra daug, bet jos nei viena nesusilaukė stigmatų.

Prisižiūrėkime, kaip apie šį dalyką rašoma plačiai “Kirchenlexicon’e.” Ten skaitome: “Histerija ir stigmatų gavimas abu glūdo tamsybėse. Medicinos mokslas visą tai tik palietė ir kur daktarų jėga nieko negali. Jei ir pasisektų surasti panašumo punktus tarp atskiro stigmatų gavimo atsitikimo ir histerijos įvykio, tai ir tai turėtų labai mažai svarbos. Tarp stigmatų gavimo svarbiausių žymių ir histerijos yra tokis didis skirtumas, kad kiekvienas, kuris histerija nori išaiškinti stigmatas, parodo nedovanotiną nežinystę.”

(Bus daugiau).

MUSŲ DARBAI

PASKUTINIŲ laikų mažai buvo girdėti, ką veikia Kolegijos Remėjų Skyriai. Žinant-gi užsibrėžtus planus, kiek galint greičiau įkurti erdvią bernaičiams lietuvišką Kolegiją, darbo yra daug. Gerai daro atskiri gerbiamieji Kolegijos Remėjai, kas metai atnaujinami savo metines aukas Kolegijos Fondan, arba įsirašydami į aukštesnį Remėjų skyrių, bet organizuotu darbu galima daugiau nuveikti, negu pakrikai. Kolegijos skyrių darbuotė turėtų reikštis dviemis kryptimis. Pirmiausiai išsamonyti, išaiškinti visiems šio stambaus ir kilnaus darbo remėjams visų tikrą pareigą gelbėti nuo žuvimo lietuvių tautos trečiąją dalį, ir Kolegijos kurimo reikalą paremti medžiaginiai, suorganizuojant kokias mažesnes, ar didesnes pramogas, o antra — apaštalauti lietuvių tarpe gyvu žodžiu ir katalikišku laikraščiu, kad mūsų tautiečių tarpe nežūtų tikėjimas ir tautybė. Vieno jų nustoję, pasidaro nenaudingi mūsų tautai ir išeivijai nariai.

Marijonų Kolegijos Remėjų Skyriai atliks didelį kultūrinį darbą, jei imsis abudu tuos reikalus organizuotai vykinti savo kolonijoje. Vertėtų dabar, artinantis vasaros metui, padaryti žymų susirinkimą, nutarti suruošti kokį nors išvažavimą, ar pikniką Kolegijos naudai ir prie tos progos daugiau paaiškinti kitus svarbius klausimus.

Chicagos lietuviams bus gera proga šį klausimą įgyvendinti ateinantį sekmadienį, geg. 4 d. Daroma pirmas pavasaryje didesnis lietuvių išvažavimas į Chernausko daržą, Justice, Ill. To išvažavimo pelnas skiriamas Kolegijos Fondui. Visi Remėjai, aišku, pasistengs būti tame išvažavime ir parems Kolegiją.

Kitų miestų skyriai lai pagalvoja, gal

ir jiems pavyks padaryti kas panašaus. Daugiau energijos, daugiau drąsos kilnius darbus vykinant, o patys pajusime, jog vienybėje daug gero galime padaryti.

Kolegijos Remėjai:

A. Dominkevičienė Phila., Pa. ..	2.00
V. Dormantienė Phila., Pa.	2.00
A. Jureikonis Frackville, Pa.	5.00
P. Jakaitis Haward, Ill.	4.00
L. Navickaitė Hartford, Conn. ..	5.00
An. Pavilonienė Phila., Pa.	5.00
K. Vilčinskienė Chicago, Ill.	3.00
J. Kersnauskienė Cicero, Ill.	3.00
R. Ošienė Chicago, Ill.	3.00
Mar. Vinskunaitė Phila., Pa.	2.00
Ag. Kavaliauskienė Dayton, Ohio	3.00
Juoz. Arlauskaitė Detroit, Mich.	5.00
O. Kundrotienė Duquesne, Pa. ..	50.00
Pr. Martinkus Akron, Ohio	2.00
S. Yango Cambridgeport, Mass...	5.00
K. Babinskienė S. Boston, Mass.	3.00
A. Puslienė Taylorville, Ill.	3.00
Mat. Kalėda Ester Boro, Pa. ..	5.00
J. J. Bakūnas Waterbury, Conn.	3.00
K. Tribulauskiūtė N. Abington, Mass.	3.00
Petr. Dobrovolskienė Chicago, Ill.	10.00
S. A. Pileckas Chicago, Ill.	3.00
Mat. Dragūnas S. Boston, Mass.	3.00
Magd. Bilienė DuBois, Pa.	3.00
Myk. Žemaitis Phila., Pa.	5.00
J. Fryer Roseland, Ill.	3.00
V. Kancevičienė Roseland, Ill. ..	3.00
M. Misiūnas Roseland, Ill.	3.00
J. Astrauskas Roseland, Ill.	4.50
T. Zarumbienė Shenandoah, Pa.	3.00
M. Bagdonienė Elizabeth, N. J. ..	2.00
B. Muzdakis Baltimore, Md.	5.00
J. Lukša New Haven, Conn. ..	3.00
Ag. Vinčaretienė Racine, Wise...	3.00
M. Lankevičius Baltimore, Md. ..	5.00
O. Perekšlytė No. Abington, Mass.	3.00
V. Kubilius Freeland, Pa.	5.00
J. Pivarunas Chicago, Ill.	3.00

Juoz. ir Jul. Dargiai Chicago, Ill.	5.00	V. ir B. Sabučiai Yonkers, N. Y.	5.00
Juoz. ir Magd. Šalčiai Chicago, Ill.	6.00	Kun. Em. Paukštė Chester, Pa. ..	3.00
M. Bukauskas Homestead, Pa. ..	3.00	I. I. Aukškalinis Gary, Ind.	3.00
Pr. Vosylienė Niagara Falls, N. Y.	3.00	J. Žvirblis Melrose Park, Ill. ..	3.00
Juozas Galinis DuBois, Pa.	3.00	Juozas Okas Detroit, Mich.	8.00
Ieva Traukiūtė Worcester, Mass.	5.00	T. Staskevičius New Britain, Conn.	2.00
Vikt. Doveikienė Chicago, Ill. ..	3.00	Mrs. M. Rumšienė Chicago, Ill. ..	2.00
Pr. Plekavičienė Chicago, Ill. ..	3.00	Elzb. Varnelis Taylorville, Ill. ..	3.00
St. Miknevičienė Chicago, Ill. ..	3.00	Step. Rimkus Chicago Hgts., Ill.	2.00
A. Vildžiūnas Chicago, Ill.	3.00	I. Bucelevičienė Brighton, Mass.	2.00
J. Bartovskis Chicago, Ill.	3.00	Ona Aleksandravičienė Cicero, Ill.	3.00
J. Vyšniauskas S. Boston, Mass.	3.70	Ona Rašinskienė Cicero, Ill.	3.00
J. Jodelis Armstrong Creek, Wis.	3.00	St. Kaulakienė Phila., Pa.	3.00
Jul. Ks. Cicinskas Chicago, Ill. ..	2.00	Ieva Riškienė Phila., Pa.	6.00
V. ir J. Kasparai Taylorville, Ill.	13.00	M. Baranauskienė S. Boston, Mass.	3.00
M. Minikauskas Worcester, Mass.	3.00	Ieva Bitinienė Chicago, Ill.	3.00
J. Miglinas Cementon, N. Y.	5.00	William Stasilka Shenandoah, Pa.	6.00
Ad. Petkevičius Brockton, Mass.	5.00	Ur. Patkowski N. Abington, Mass.	2.00
Juozapa Garvilis Steger, Ill.	5.00	O. Žukauskienė Cleveland, O. ..	3.00
V. Maslavsky Pittston, Pa.	3.00	Solom. Norvaišienė Chicago, Ill.	50.00
Ignas Urbonas Chicago, Ill.	5.00	Mar. Veličkienė Gilberton, Pa. ..	3.00
L. Zurlis Chicago, Ill.	2.00	E. Grimaitienė Ind. Harbor, Ind.	3.00
V. Bagdonienė Harrison, N. J. ..	3.00	M. Janušauskienė Chicago, Ill. ..	3.00
Ant. ir Ona Stanslovai Spring-		Petr. Lebednikienė Lowell, Mass.	3.00
field, Ill.	105.00	Miss Annie Brown Anglija, Škotija	1.00
Sesuo M. Izabelė Chicago, Ill.	3.00	Antanina Skirka Chicago, Ill. ..	4.00
Ant. S. Vaitkus už 1930 m. Dayton,		Jur. Rudokas Waterbury, Conn.	50.00
O., remėjus	7.50	K. Anužis Chicago, Ill.	5.00
M. Darmanienė Springfield, Ill.	3.00		
Andrius Brožis Chicago, Ill.	3.00		
Teod. Atroškienė Chicago, Ill. ..	3.00		
Mar. Pauliukienė Chicago, Ill.	6.00		
Paul. Valiulienė Chicago, Ill. ..	3.00		
Pr. Vaičikauskis Chicago, Ill.	3.00		
Mar. Uzemeckienė Chicago, Ill. ..	3.00		
Elena Zapienė Chicago, Ill.	3.00		
Ver. Jereckienė Chicago, Ill.	3.00		
J. Valskis Chicago, Ill.	3.00		
Barb. Tamošaitis Chicago, Ill. ..	5.00		
Elzb. Gečienė Chicago, Ill.	3.00		
Rožė Klimavičienė Duquesne, Pa.	3.00		
B. Dambrauskienė Waterbury, Conn.	3.00		
K. Janeliūnienė Blissville, L. I. N. Y.	5.00		
D. Čiubetienė Norwood, Mass. ..	5.00		
Amilija Klumbienė Brooklyn, N. Y.	5.00		

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams
už aukas *Remėjų Centras.*

A. † A.

PETRONĖLĖ JANUŠAITIENĖ

Nuolatinė Marijonų Kolegijos Remė-
ja, mirė balandžio 6 d. 11:30 A. M.
Cleveland, Ohio.

Už ją atlaikytos dvejios šv. Mišios
Marijonų Vienuolyne. Visų Remėjų
prašome sukalbėti už a. a. Petronė-
lės sielą po 1 Ražančiaus dalį.

Amerikos Lietuvių Žinios.

ROCHESTER, N. Y. Didelėje Concor-
dia salėje kovo 30 d. buvo Šv. Jurgio
par. choro metinis koncertas. Jį galima
pavadinti lietuviškos dainos švente. Da-
lyvavo taipgi mažųjų mokyklos mokinių
choras, daug solistų, smuikla, pianas, p.
F. Paluikio orkestra. Programa buvo la-
bai įvairi, graži, gerai išpildyta.

Po koncertinės dalies sekė vakarienė.
Ją gamino p. M. Bazienė ir E. Kraje-
rienė. Visi patenkinti šia iškilme. Daug
pasidarbavo koncertui gerb. vargonininkas
p. K. Bazys. *Ašarėlė.*

NEWARK, N. J. Jau dešimts metų
kaip pas mus klebonauja labai sumaniai
kun. Ip. Kelmelis. Jo uolumo dėka, atsta-
tyta griūvanti parapija, sutaisyta bažny-
tėlė, įtaisytos naujos stacijos.

Nuo 6 iki 13 bal. d. buvo šv. Misijos.
Jas vedė kun. Alfonsas Kazlauskas, Pra-
neiškonas. Žmonių daug buvo visą laiką.
Apie 2,000 priėjo prie šv. Sakramentų.
Sutvirtinta Tretininkų kongregacija. Pats
klebonas įsirašė į tretininkus. Jo pavyzdį
pasekė nemažas parapijiečių būrys.

Visa parapija yra labai dėkinga gerb.
klebonui kun. Ig. Kelmeliui už jo trūsą,
vargą, pasišventimą sau pavestų sielų iš-
ganymę. *Komitetas.*

RACINE, WIS. Balandžio 13 d. įvy-
ko iškilminga klebono kun. A. Balinskio
išleistuvių vakarienė. Jisai išvažiavo į
Tarp. Euchar. Kongresą ir paskui aplan-
kys tėvyne, Lietuvą, kurios nematė per
21 metus, visą tą laiką darbuotos Wiscon-
sino valstijoje, delto visiems čionykščiams
lietuviams yra žinomas, kaipo daug gera
padaręs Bažnyčios, žmonių ir tautos la-
bui.

Paskutiniu laiku (virš 7 m.) buvo val-
dytojų dviejų parapijų: Racine ir Mil-
waukee. Čia abi bažnyčios atnaujino, sko-
las atmokėjo.

Į vakarienę žmonių priėjo pilnutėlė
svetainė; netik raciniečiai, bet buvo žmō-
nių iš Kenosha ir Milwaukee. Visi linkē-
jo laimingos kelionės ir greito sugrįžimo
atgal.

B. N.

ROSELAND, ILL. Džiaugsminga Ve-
lykų šventė Visų Šventų parap. bažny-
čioj šiomet atšvęsta gan iškilmingai. Dai-
liai atnaujinti altoriai, seserų Kazimie-
riečių rūpesniu puikiai išpuoštas grabas,
procesija ir brangi šventė sutraukė daug
žmonių. Vietos trūko; daugeliui teko stō-
vėti bažnyčios prieangy. Nors lijo, buvo
blogas oras, bet didi šventė padėjo nuga-
lėti oro nemalonumus ir paskatino at-
vykti mirties Nugalėtoją pagarbinti.

Nors sunkūs šiomet metai, didelė be-
darbė, bet mūsų kolonijos lietuviai kata-
likai gausiai aukojo. Ankų surinkta apie
\$1,300. *A. Gor.*

CHICAGO, ILL. Lietuvių šv. Kry-
žiaus ligoninė pasekmingai veikia. Tūk-
stančiams žmonių gražinta sveikata. Lie-
tuviai gydytojai gydymo ir operacijų da-
rymo srityje padarė gražų rekordą. Pa-
sirodė, kad jie ne tik nėra blogesni gy-
dytojai už svetimtaučius "profesorius,"
bet dar geresni, nuoširdesni. Seselės Ka-
zimierietės pasišvenčia, uoliai darbuojasi,
gražiai ligonius prižiūri. Tas irgi labai
daug prisideda prie gražinimo žmonėms
sveikatos ir prie iškėlimo ligoninės var-
do. Dabar jau ligoninė beveik visuomet
yra pilna.

Labdarių Sąjungos pastatytoji ligoni-
nė šauniai darbuojasi. Garbė jos vedē-
jams ir jos įkūrėjams! *B. L.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar daug žmonių vyksta į Romą pamatyti Šv. Tėvo?

J. Antanaitis, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Kiek šiemet vyksta ir kiek nuvyks — nežinome. 1929 metais pas Šv. Tėvą gavo audienciją 124,802 keliauninkai.

KLAUSIMAS. Ar daug yra Šv. Pranciškaus tretininkų? A. L. Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. Daug; pereiniais metais viso buvo 12,171 tretininkų kongregacija su 1,849,278 nariais. Ir Tamstai patariame prie jų prisidėti.

KLAUSIMAS. Noriu pažinti dvasišką gyvenimą. Patarkite, ką pradžioje skaityti? P. A. Z. iš Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Tamstai bus labai naudinga perskaityti kun. K. Matulaičio knygą: "Kristaus Patarimų Keliais." Gausite "Draugo" knygyne.

KLAUSIMAS. Mergina padarė nekaltybės įžadą. Paskui ji išteka. Ar ji nusideda? O. Z.

ATSAKYMAS. Taip. Mergina, kuri padarė panystės įžadą, nežiūrint ar viešai, ar pati sau viena privačiai, ji laužo, jei išteka už vyro. Gi laužymas įžado yra sunki nuodėmė.

Vienok ji gali būti liusa nuo nuodėmės, jei išsirūpino sau dispensą arba paluosavimą nuo įžado. Gavus ją ji gali tekėti ir neturi nuodėmės.

KLAUSIMAS. Aš turiu ražančių su atlaisais ir relikvijomis. Jei kitas asmuo bučiuotų tą ražančiaus kryželį ir vartotų ražančių, ar nežūva jų atlaisai? J. N.

ATSAKYMAS. Ne.

KLAUSIMAS. Ar gali būti laikomos Gregorijaninės Mišios už gyvuosius?

T. P.

ATSAKYMAS. Ne. Mišios, vadinamos Gregorijaninės, laikomos kasdien be pertraukos per trisdešimt dienų, yra au-

kojamos tik už mirusius.

Mūsų laikuose gal daugiau reiktų atminti gyvuosius, negu mirusius. Mirusiųjų sielos iš skaistyklos ar anksčiau ar vėliau visvien nueis į dangų. Pavojus yra gyviesiems, itin apsileidusiems tikėjime ir jo pareigų pildyme, nusidėjėliams ir p. Del to yra labai išganingas dalykas melsti Dievą už tokius ir užprašyti už juos šv. Mišias.

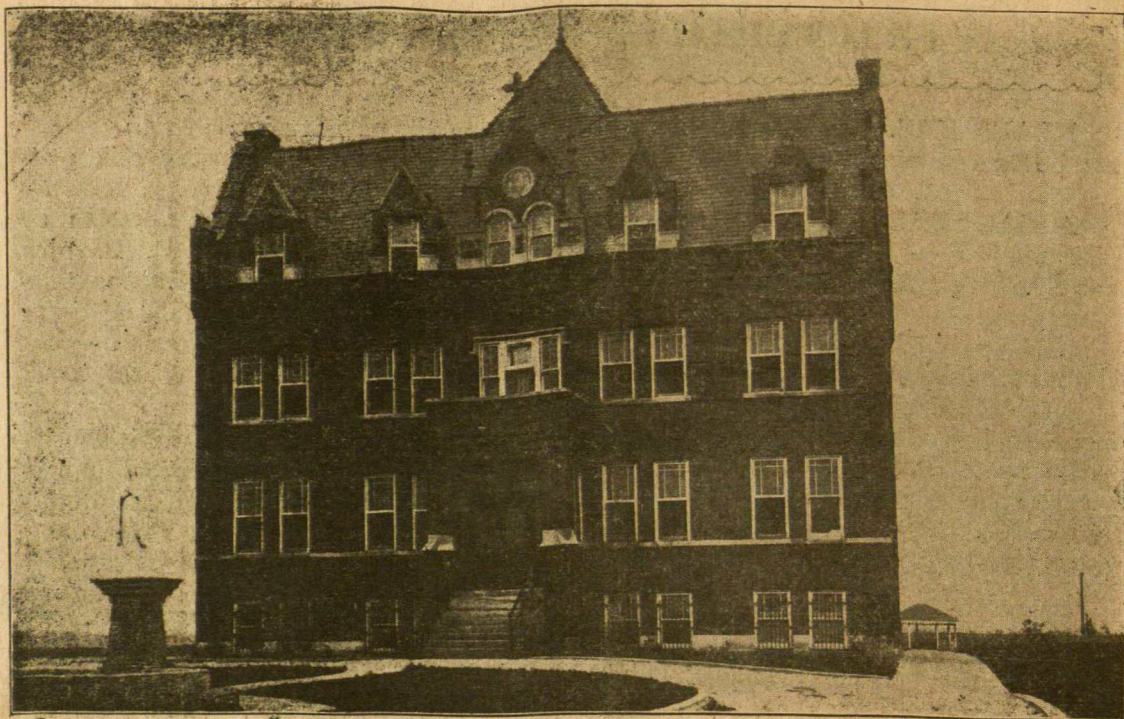
Didžiausiame pavojuje yra mirštantieji. Jie atlieka paskutinį ir sprendžiamąjį mūšį. Jei ji laimi — laimingi, jei pralaimi — amžinai žuvę. To del reikia daug melstis už mirštančius, kad mirtų laimingųjų mirtimi, tai yra, susitaikę su Dievu, atlikę išpažintį, apgailėję savo kaltes ir priėmę Šv. Sakramentą.

KLAUSIMAS. Ant kurio piršto turi būti nešiojamas šliubinis žiedas. Kurisne-kuris kunigas mauja ant dešinės rankos piršto, kitas ant kairės. Kaip turėtų būti? Ar yra kokis įstatymas? J. K.

ATSAKYMAS. Nėra jokio įsakymo, ant kurio piršto tas žiedas privalo būti nešiojamas. Yra labai plačiai įsigalėjęs paprotys, kad žiedas nešiojamas ant kairės rankos piršto. Galimas daiktas, taip yra, kad ta ranka arčiau širdies. Kunigas mauja ant tos rankos, kurią jauna-vedžiai ištiesia.

KLAUSIMAS. Ar moterys, kurios ėmė šliubą katalikų Bažnyčioje, vėliau paėmė divorsą su savo vyrais ir dabar gyvena su kitais, paėmusios šliubą "korte," gali eiti prie Sakramentų? D. V.

ATSAKYMAS. Ne. Jos privalo atskirti nuo naujųjų savo vyrų, pataisyti padarytus papiktinimus, daryti atgailą; ir tik tuomet gali eiti vertai prie Sakramentų.

Marijonų Kolegija, Hinsdale, Ill., žiūrint iš šono. Chicagos Lietuviai daro pirmąjį platesnį išvažiavimą **gegužės 4 d. į Černausko daržą, Justice, Ill.** Visas išvažiavimo pelnas skiriamas Kolegijos naudai. Kviečiame visus Chicagiečius ir apylinkės lietuvius atvykti į šį pirmąjį pikniką ir paremti mokslo įstaigą.

LIETUVOS ŽINIOS

Prie Marijampolės Kauno link lengvasis automobilis, priklausęs Matulaičiui iš Šunskų vals., Bliūdiškių k., suvažinėjo kovo 30 d. Navickaitę M., 25 m. amžiaus. Jos gyvybė pavojuje.

Kaišiadoryj balandžio 2 d. 4 klebonijos tarnaitės pirtyje beskalbdamos beveik mirtinai sugaravo galvas. Sužinojusios nelaimingą atsitikimą, trys skautės — A. Bičkauskaitė, L. Puišytė ir V. Paškevičiūtė—atsiskubino į nelaimės vietą su savo skautiška vaistinėle ir visas nelaimingasias nuo mirties išgelbėjo. Už tokį didvyrišką darbą minėtos skautės gavo pakauštinimus.

Prigėręs šernas. Žalioji (Vizuonų v.). Čia kovo 23 d. žmonės pastebėjo, kad kažkokį gyvį vanduo pranešė per spūską. Ištraukus pasirodė, kad tai yra didelis, ką tik prigėręs, šernas. Žmonės stebiši, kur ir kokių būdu jis galėjo prigerti.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.